

วารสารพุทธมคค์
JOURNAL OF BUDDHAMAGGA

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2565)
Vol. 7 No. 2 (July – December 2022)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อจัดทำวารสารพุทธมคค์ให้เกิดขึ้นในสำนักเรียน
2. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาวารสารพุทธมคค์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI
3. เพื่อให้มีวารสารที่ได้มาตรฐานสำหรับตีพิมพ์ผลงานของบุคลากรภายในและภายนอกสำนักเรียน

เจ้าของ

ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม (RESEARCH CENTER FOR DHAMMSUKSA PHRAPARIYATTIDHAMMA OF WATAWUTWIKASITARAM SCHOOL) สำนักงานวารสารพุทธมคค์ ภูมิคุณแม่ชาล้ง
ห้อง 305 เลขที่ 137 วัดอาวุธวิกสิตาราม ถนนจรัญสนิทวงศ์ 71 บางพลัด กรุงเทพฯ 10700
โทร 0860864258

ที่ปรึกษา

พระธรรมวชิรสุธี	รองแม่กองบาลีสนามหลวง ประจำคณะธรรมยุต เจ้าอาวาส/เจ้าสำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระราชดิลก, ดร.	ผู้ช่วยแม่กองบาลีสนามหลวง ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอาวุธวิกสิตาราม ประธานกรรมการบริหารการศึกษา
พระศรีวินยาภรณ์, ดร.	เจ้าคณะแขวงบางพลัด ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระมหาพรภวิทย์ จิรวชิโร	อาจารย์ใหญ่สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระมหาฉัตรชัย สุนตตชโย, ผศ.ดร.	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาบุญนา ฐานวีโร, ผศ.ดร.	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาพรชัย สิริวโร, ผศ.ดร.	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.เนตร หงษ์ไกรเลิศ	มหาวิทยาลัยสยาม
นาวาเอก ดร.นพดล บงกชกาญจน์	กรมยุทธศึกษาทหารเรือ
ดร.วิลาสินี วัฒนมงคล	ผู้พิพากษาสมทบ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรสงคราม

บรรณาธิการวารสาร

พระมหามหวินทร์ ปุริสุตโตโม, ผศ.ดร.

กองบรรณาธิการวารสาร

พระบุญฤทธิ์ อภิปัญโญ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ดร.ธเนศ เกษศิลป์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผศ.ดร.สุณี เวชประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
พ.ต.ท.หญิง ดร.ปิยะนุช ศรีสรานุกรม	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
นายครรชิต มีซ่อง	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

พระมหาบุญศรี ญาณวุฑโฒ, ผศ.ดร.	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาขวัญชัย กิตติเมธี, ผศ.ดร.	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหานรินทร์ สุรพลโณ, ดร.	วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหาวิโรจน์ ญาณวีโร, ดร.	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาไพจิตร อุตตมธมโม, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาสารคาม
ผศ.ดร.ภาสิต สุขวรรณดี	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.สำราญ ศรีคำมูล	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช	วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.สุชาติ บุษย์ชญาณนท์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผศ.ดร.เมธา หริมเทพาธิป	สาขาวิชาปรัชญาและจริยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล
ดร.เพ็ญพรรณ เพื่องฟูลอย	วิทยาลัยสงฆ์สุพรรณบุรีศรีสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์
ดร.พูนศักดิ์ กมล	วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.ประภาส แก้วเกตุพงษ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ดร.กฤตสุขิน พลเสน	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.ประเวช วัฒนาแก้ว	คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.ศรุตานนท์ ชอบประดิษฐ์	วิทยาลัยทองสุข
ดร.อรพรรณ สุชาติกุลวิทย์	นักวิชาการอิสระ ด้านศาสนาและปรัชญา
ดร.สมเจต หลวงกัน	ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม

ฝ่ายจัดรูปเล่ม/สมาชิกวารสาร

ดร.สมเจต หลวงกัน	นายอริย์ชัย เลิศอมรไชยกิจ
นายสุขชาน มั่งมั่น	นางสาวพรทิพย์ พงษ์กิตติวงศ์

พิมพ์ที่

จี คลาส (G CLASS) เลขที่ 26/19 ศาลาया พุทธมณฑล นครปฐม 73170
โทร 028892223 โทรสาร 028893204 อีเมลล์ g_class@hotmail.com

บทบรรณาธิการ

การบริหารจัดการวารสารพุทธมัตถ์ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2565 ปีที่ 7 โดยกองบรรณาธิการวารสารพุทธมัตถ์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม ได้จัดการบทความทุกประเภทในวารสารให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI อย่างเคร่งครัดและเข้มข้นทุกขั้นตอน โดยได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกศูนย์วิจัยธรรมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ที่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทความเป็นผู้ประเมิน เพื่อให้ได้บทความที่ได้มาตรฐาน

วารสารพุทธมัตถ์ฉบับนี้ได้นำเสนอผลงานของนักวิชาการจากหน่วยงานต่างๆ ที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอนวนนิวาส จังหวัดสกลนคร (Administration in Accordance with Good Governance of Nong Waeng Municipality, Wanon Niwat District, Sakon Nakhon Province) โดย วันทนา เล่ห์มนตรี และ ชาญ ยุทธ หาญชนะ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต การวิจัย พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอนวนนิวาส จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.22$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านหลักความคุ้มค่า ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.22$) รองลงมา คือ หลักคุณธรรม ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.44$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ หลักความรับผิดชอบ ($\mu = 4.10$, $\sigma = 0.37$) การเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอนวนนิวาส จังหวัดสกลนคร ที่จำแนกตามสถานภาพและประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมพบว่าสถานภาพและประสบการณ์ทำงาน ไม่แตกต่างกัน

2. การประยุกต์ใช้หลักอริปไตยเพื่อพัฒนาผู้บริหารในสังคมไทย (Application of Supremacy to develop executives in Thai society) โดย พระปลัดธนา อคฺคธมโม (พิมพ์ารัตน์) และ กฤตสุชิน พลเสน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย การศึกษา พบว่า อริปไตยแบ่งออกได้ 3 ประเภทคือ อัตตาธิปไตย หมายถึง ความมีตนเป็นใหญ่ โลกาธิปไตย หมายถึง ความมีโลกเป็นใหญ่ อัมมาธิปไตย หมายถึงความมีธรรมเป็นใหญ่ ผู้บริหารสังคมไทยควรประยุกต์ใช้หลักอริปไตยโดยอาศัยธรรม เพราะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคมให้คนอยู่และสงบสุข หลักธรรมสำหรับผู้บริหาร คือ พรหมวิหาร 4 อคติ 4 หลักทศพิธราชธรรม อำนาจความเป็นใหญ่ตามหลักอริปไตยนั้น จะต้องใช้ธรรมาธิปไตยเป็นตัวตั้ง ไม่ว่าบุคคลผู้มีอำนาจจะหนักไปทางอัตตาธิปไตย หรือโลกาธิปไตยก็ตาม ควรที่จะมีธรรมกำกับอยู่เสมอ เพื่อความถูกต้องดีงามในการใช้อำนาจ โดยมีธรรมมาธิปไตยเป็นเกณฑ์ตัดสินหลัก แล้วใช้หลักโยนิโสมนสิการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วจึงตกลงใจใช้อำนาจนั้นต่อไป

3. การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลางปริมณฑล (Development of Media Public Relations for Cultural Tourist Site in the Periphery Central Region) โดย ปริญญญา ตรีธัญญา และ ญัฐชยา กำแพงแก้ว คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหา

มกุฏราชวิทยาลัย การวิจัย พบว่า อัตลักษณ์ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลางปริมณฑล สามารถจำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ อัตลักษณ์ด้านอาหาร และอัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ในการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลางปริมณฑล เกิดจากชุมชนมีความต้องการสื่อประชาสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบภายใต้อัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นของแต่ละแห่ง ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ อันส่งผลต่ออัตลักษณ์และการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลางปริมณฑล การพัฒนาอัตลักษณ์การท่องเที่ยวสามารถทำได้หลายมิติ แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ จะเป็นช่องทางในการช่วยให้การท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่มีอัตลักษณ์เฉพาะที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจากการวิจัยพบว่าแนวทางในการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์โดยใช้อัตลักษณ์ชุมชน ควรมีสื่อวิทยุชุมชนสำหรับการรับข้อมูลข่าวสารในกลุ่มผู้สูงอายุ สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแผ่นพับหรือโบชัวร์ที่ใช้ศิลปะการออกแบบแบบอินโฟกราฟฟิก ซึ่งมีผลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และพฤติกรรมของผู้อ่าน นอกจากนี้ สื่อออนไลน์ เช่น การสร้างเพจแสดงถึงข้อมูลและอัตลักษณ์การท่องเที่ยวในชุมชน เป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ให้ผู้คนเข้าถึงได้ง่ายมากที่สุด นอกจากนั้นแล้วผลการวิจัยยังพบว่า การถ่ายทอดองค์ความรู้กระบวนการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนและแกนนำในชุมชน จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนโดย 4 กระบวนการสำคัญในการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์หรือเรียกสั้นๆ ว่า “IPNS Model” ซึ่งประกอบด้วย 1) อัตลักษณ์ (Identity: I) 2) กระบวนการประชาสัมพันธ์ (Process: P) 3) ความต้องการประเภทสื่อ (Need of media types: N) และ 4) กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ (Public media strategy: S) เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ชุมชนในการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคการปริมณฑลอย่างยั่งยืน

4. บทบาทของพระครูปริยัติสุทธิวงศ์กับการสร้างชุมชนคุณธรรมต้นแบบวิถีพุทธในจังหวัดสุรินทร์
(Role of Phrakhru Pariyadwisuttivong according to the Moral Buddhist Way Community Building in Surin Province) โดย พระครูสมุห์ประเสริฐ เสฏฐบุตโต (พัตรสิงห์) พระครูสังฆรักษ์สำเร็จ กตธโร (มุนทอง) และ ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ **สรุปว่า** พระสงฆ์มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับชุมชน และเป็นเสาหลักสำคัญที่ช่วยให้ชุมชนและสังคมไทยมีความเจริญทางด้านจิตใจและอยู่ด้วยกันอย่างสันติสุข แนวคิดการสร้างชุมชนคุณธรรมต้นแบบวิถีพุทธ เป็นวิธีการจัดการชุมชน โดยอาศัยหลักพุทธธรรมเป็นกระบวนการในการบูรณาการในแต่ละด้านเพื่อให้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติในชุมชน และเพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการวิถีพุทธในชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสามารถพึ่งตัวเองได้อย่างยั่งยืน อนึ่ง ในจังหวัดสุรินทร์นั้น พระครูปริยัติสุทธิวงศ์มีบทบาทสำคัญในการสร้างชุมชนคุณธรรมต้นแบบวิถีพุทธ ใน 3 บทบาทที่โดดเด่น คือ 1) บทบาทด้านพัฒนาจิตวิญญาณ: มีการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน อบรรมคุณธรรมจริยธรรมและปลูกฝังค่านิยมไทยแก่เยาวชนและประชาชน 2) บทบาทด้านการศึกษา: มีการอบรมคุณธรรมจริยธรรมอย่างต่อเนื่องให้แก่เยาวชนและประชาชน และ 3) บทบาทด้านผู้นำการพัฒนาชุมชน: มีการจัดโครงการพัฒนาคุณธรรมแก่เยาวชนและพุทธศาสนิกชนทั่วไปตลอดทั้งปี ผลงานดังกล่าวนี้ ย่อมปรากฏจากเกียรติคุณจากองค์กรต่าง ๆ ที่มอบให้ จึงนับได้ว่าเป็นพระครูปริยัติสุทธิวงศ์ได้มีบทบาทสำคัญในการสร้างชุมชนคุณธรรมต้นแบบวิถีพุทธในจังหวัดสุรินทร์

และเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้รับเอาแนวคิดสำคัญ และตัวอย่างที่ดีนำมาเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิต และเพื่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป ดังนั้น ในบทความนี้ จึงมุ่งประสงค์ในการเสนอ 3 ประเด็น คือ 1) เพื่อศึกษาบทบาทพระสงฆ์และการพัฒนาชุมชน 2) เพื่อศึกษา แนวคิดการสร้างชุมชนคุณธรรมต้นแบบวิถีพุทธ 3) เพื่อศึกษาประวัติและผลงานของพระครูปริยัติสุทิวังค์ ด้านการสร้างชุมชนคุณธรรมต้นแบบวิถีพุทธ โดยการศึกษาในเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องแล้ว นำเสนอด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์

5. ADAPTABILITY OF FRESHMEN IN DALIAN LUXUN ACADEMY OF FINE ARTS by Xue Jianzhi and Ntapat Worapongpat, Faculty of Education Bangkok Thonburi University “The research on the adaptability of freshmen of Dalian Lu Xun Academy of Fine Arts is based on the premise of fostering more comprehensive development of college students. The research was mixed methodology research consisting of qualitative research and quantitative research. The population was 150 freshmen from Dalian Lu Xun Academy of Fine Arts, and the sample size was determined to be 145 by simple random sampling method based on more than 95% of the total population. The instrument used for data collection was a five-level rating scale questionnaire, in interpersonal relationships, learning, campus life, and career selection, Self-emotional adaptation questionnaire survey in five aspects. The analysis data uses special software for data analysis, and the percentage, average, standard deviation, and p-value are analyzed. Conducted research and found that: 1) The overall adaptation level of the freshmen of Dalian Lu Xun Academy of Fine Arts is relatively good. Freshmen adapt best to interpersonal relationships, as well as to adapt to learning and campus life. Freshmen also have better emotional adaptability. However, the adaptability to career selection is relatively poor, but the overall adaptability of the freshmen of Dalian Lu Xun Academy of Fine Arts is relatively good and the adaptability is high. 2) Among the gender differences, there is no significant difference in the adaptation of interpersonal relationships, career choice, and self-emotional adaptation regardless of whether they are male or female Dalian Luxun Academy of Fine Arts freshmen. There are differences between boys and girls in learning adaptation and campus life adaptation, and the adaptability of boys in both aspects is higher than that of girls. 3) Regarding the difference between whether they are the only child and the place of birth, whether they are the only child or not, the freshmen of Dalian Lu Xun Academy of Fine Arts have no adaptation in the five aspects of interpersonal relationship adaptation, learning adaptation, campus life adaptation, career adaptation, and self-emotion adaptation, Significant difference.

6. The Management of Environmental Design Major at the Undergraduate Level of Shenyang City University by Gao Chongwen and Ntapat Worapongpat, Faculty of Education Bangkok Thonburi University “The objectives of this research were: (1) To study the problems of the teaching management mode of environmental design at the undergraduate level of Shenyang City University; (2) To compare the teaching management mode of the environmental design major of LuXun Academy of Fine Arts and Shenyang City University; and (3) To develop the teaching management mode of the environmental design major at the undergraduate level of Shenyang City University. The research was a mixed methodology research consists of quantitative research and qualitative research. Population was students majoring in environmental design at the undergraduate level of Shenyang City University and LuXun Academy of Fine Arts, totaling 252 students. The sample size was determined by more than 95% of the population, obtained by simple random sampling method, totaling 243 students. The key informants were teachers of environmental design major at the undergraduate level of Shenyang City University, industry experts, and employers, obtained by purposive sampling method. The instruments used for data collection were questionnaire, and interview records. The statistics used for data analysis were percentage, mean, variance, and t-test. The research findings revealed that: (1) There were a series of problems in the teaching mode of environmental design major in Shenyang City University, such as “lack of cultivating students' innovative thinking, lack of cognition of the importance of architecture, weak basic teaching, lack of practical teaching, and inadequate utilization of teaching resources”; (2) In the teaching mode of environmental design major of LuXun Academy of Fine Arts, "basic teaching and professional integration, organic integration of supporting disciplines, good architectural foundation, and many practical courses" were worthy of Shenyang City University's reference; and (3) Based on the interdisciplinary systems engineering and modularization theory, the researchers established a new environmental design teaching model for Shenyang City University. And based on this new model, a macroscopic environmental design teaching evaluation system was established.”

7. ความต้องการและแนวทางการพัฒนาต่อการสนับสนุนความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาล ประจำเขตพื้นที่การศึกษา (Needs and Development Approaches to Strengthen Support to Provincial Kindergarten School and District Kindergarten school) โดย สมชัย ขวลิธธาดา มหาวิทยาลัยธนบุรี การวิจัย พบว่า 1) ด้านการดำเนินงาน 1.1) ด้านการสร้างเครือข่ายการจัดการศึกษา พบว่า มีการประชุมปฏิบัติการสร้างโรงเรียนเครือข่าย มีวิทยากรที่สามารถเป็นทีมงานพัฒนาความรู้ในเขตพื้นที่การศึกษา 1.2) มีการสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อให้ความรู้

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 1.3) มีการสร้างเครือข่ายทางทางไลน์กลุ่ม เฟสบุ๊ค สมาคมชมรมในห้องเรียน 2) ด้านสภาพปัญหา ความต้องการ และแนวทางการพัฒนา 2.1) ด้านปัญหา พบว่า โรงเรียนประสบปัญหาในด้านผู้บริหารด้านการบริหาร และด้านงบประมาณ 2.2) ด้านความต้องการ พบว่า ต้องการความช่วยเหลือ/สนับสนุนการด้านบทบาทการเป็นศูนย์เครือข่าย ต้องการบุคลากรให้ครบตามเกณฑ์ ต้องการให้จัดสร้างศูนย์การเรียนรู้ ต้องการออกนิเทศติดตามโรงเรียนในเครือข่ายที่ได้รับการอบรม 2.3) ด้านแนวทางการพัฒนา พบว่า ควรมีรูปแบบหรือแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การสอนแบบ Stem, การสอนมอสเตส เป็นต้น

8. คุณค่าและอิทธิพลของปราสาทแก้วที่มีต่อวิถีชีวิตชาวพุทธในอำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ (Value and Influence of Prasat Keaw to the Way of Life of Buddhists in Khwaosinnarin District, Surin Province) โดย พระครูปราสาทสุวรรณกิจ พระคำณ รติโก/สำราญ และ ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ **สรุปว่า** ปราสาทแก้วเป็นปราสาทขอม ตั้งอยู่ในอำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 16-18 และเมื่อพระภิกษุชื่อ “พระปลง” ได้มาสร้างวัดและเรียกวัดแห่งนี้ว่า “วัดปราสาทแก้ว” เพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปและใช้สำหรับประกอบศาสนพิธีทางพระพุทธศาสนา รวมทั้งเป็นศูนย์กลางความศรัทธาของพุทธศาสนิกชน การสร้างปราสาทแก้วสำหรับเป็นสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหลวงพ่อบุญรอด จึงเป็นเครื่องสื่อให้ระลึกถึงพระพุทธเจ้า และการแสดงความเคารพต่อพระศาสดาด้วย วิถีชีวิตของชาวอำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ส่วนใหญ่ทำหัตถกรรมผ้าไหมและหัตถกรรมเครื่องประดับเงิน ปะเก้อมหรือประคำ อันเป็นอัตลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษจากรุ่นสู่รุ่นมากกว่าหลายร้อยปี คุณค่าและอิทธิพลของปราสาทแก้วต่อวิถีชีวิตของชาวพุทธในอำเภอเขวาสินรินทร์ ใน 3 ด้าน คือ 1) **ด้านจิตใจ** ปราสาทแก้วเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่ประดิษฐานองค์พระปิต อันเป็นสัญลักษณ์รูปแทนของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นที่พึ่งทางใจของชาวพุทธ 2) **ด้านสังคม** เป็นการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมของชาวพุทธอนุรักษ์ไว้ให้ชนรุ่นหลังสืบไป 3) **ด้านปัญญา** นำหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นวิถีที่นำไปสู่สัมมาทิฐิ คือความเห็นชอบตามทำนองคลองธรรม การคิดเป็นระบบอย่างสร้างสรรค์ มีความถูกต้องตามหลักแห่งเหตุและผลในอริยสัจ 4 รู้ตัวชั่ว เรียกได้ว่าเป็น “การดำเนินชีวิตที่ ถูกทาง ถูกต้อง ถูกธรรม” ดังนั้นในบทความนี้ผู้เขียนมุ่งนำเสนอ 3 ประเด็น คือ 1) ประวัติและความสำคัญของปราสาทแก้ว อำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์, 2) วิถีชีวิตของชาวอำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ และ 3) วิเคราะห์คุณค่าและอิทธิพลของปราสาทแก้วต่อวิถีชีวิตของชาวพุทธในอำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ บทความนี้ใช้การศึกษาเชิงเอกสารและลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องแล้วนำเสนอด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์

9. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอนานนิง จังหวัดสกลนคร (Administration in Accordance with Good Governance of Nong Waeng Municipality, Wanon Niwat District, Sakon Nakhon Province) โดย วันทนา เล่ห์มนตรี และ ชาญยุทธ หาญชนะ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิษณุพนธ์ **การวิจัยพบว่า** การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอนานนิง จังหวัดสกลนคร

โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.22$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านหลักความคุ้มค่า ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.22$) รองลงมา คือ หลักคุณธรรม ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.44$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักความรับผิดชอบ ($\mu = 4.10$, $\sigma = 0.37$) การเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแขว อำเภอนานนวิวาส จังหวัดสกลนคร ที่จำแนกตามสถานภาพและประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมพบว่าสถานภาพและประสบการณ์ทำงาน ไม่แตกต่างกัน

10. การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี (Disaster Prevention and Mitigation Operations of Ban Phue Subdistrict Administrative Organization, Ban Phue District, Udon Thani Province) โดย พายัพ ตะวงษา และ บุญเหลือ บุบผามาลา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต การวิจัย พบว่า การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D.= 0.57) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.45$, S.D.= 0.76) รองลงมา คือ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.34$, S.D.= 0.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.68) การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน เห็นว่าการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ อายุ และระดับการศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน

11. คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเทศบาลตำบลนาจัว อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี (Quality of Life of The Elderly in Na Nua Subdistrict Municipality, Nam Som District, Udon Thani Province) โดย ปณิตดา วิชาราช และ สุปิ่น สมสาร หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิษณุบัณฑิตการวิจัย พบว่า คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเทศบาลตำบลนาจัว อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, S.D.= 0.42) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ($\bar{X} = 3.22$, S.D.= 0.67) รองลงมา คือ ด้านจิตใจ ($\bar{X} = 3.20$, S.D.= 0.68) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.04$, S.D.= 0.79) ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลนาจัว อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามเพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมพบว่าผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลนาจัวที่มีเพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลนาจัวที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และข้อเสนอแนะ แนวทางส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลนาจัว ได้แก่ เทศบาลตำบลนาจัวควรมีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุอย่างทั่วถึงและเพียงพอในสถานที่ราชการ สวนสาธารณะ

12. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการและลูกจ้างชั่วคราว องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู (Factors Affecting the Quality of Work Life of Government Officials and Temporary Workers, Nong Bua Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Nong Bua Lam Phu Province) โดย ศรายุทธ อินตะนัย และ กฤษยา ภู่มงคลสุริยา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต การวิจัย พบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการและลูกจ้างชั่วคราวองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อันดับแรกคือ ด้านลักษณะงานที่ให้ผลประโยชน์ต่อสังคม รองลงมา คือ ด้านการบูรณาการทางสังคมถัดมา คือ ด้านสิทธิในการทำงาน ด้านความสมดุลในชีวิต ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ด้านค่าตอบแทนที่ยุติธรรม และพอเพียง ด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถและเพิ่มศักยภาพของบุคคลและอันดับสุดท้าย คือ ด้านสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ข้าราชการที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน รายได้ต่อเดือน และสถานภาพสมรสต่างกัน มีคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

13. คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเทศบาลตำบลนาจัว อำเภอโน้สอม จังหวัดอุดรธานี (Quality of Life of The Elderly in Na Nua Subdistrict Municipality, Nam Som District, Udon Thani Province) โดย ปนัดดา วิชาราช และ สุปิ่น สมสาร หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต การวิจัย พบว่า คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเทศบาลตำบลนาจัว อำเภอโน้สอม จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, $S.D. = 0.42$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ($\bar{X} = 3.22$, $S.D. = 0.67$) รองลงมา คือ ด้านจิตใจ ($\bar{X} = 3.20$, $S.D. = 0.68$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.04$, $S.D. = 0.79$) ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลนาจัว อำเภอโน้สอม จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามเพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมพบว่าผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลนาจัวที่มีเพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลนาจัวที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และข้อเสนอแนะ แนวทางส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลนาจัว ได้แก่ เทศบาลตำบลนาจัวควรมีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุอย่างทั่วถึงและเพียงพอในสถานที่ราชการ สวนสาธารณะ

14. ปัจจัยการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย (Influencing Factors to Recidivism of Prisoners in Nong Khai Provincial Prison) โดย ประเสริฐ แก้วจันทร์ และ โกศล สอดส่อง หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต การศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุต่ำกว่า 30 ปี รองลงมา คือ อายุระหว่าง 31-40 ปี จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ ประมาณ 10,001-15,000 บาท มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 5-6 คน และส่วนใหญ่กระทำความผิดครั้งที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังด้านครอบครัว

ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าการสัมพันธในครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของบุคคล การที่สมาชิกในครอบครัวมีการทะเลาะวิวาทมีปากเสียงกันเป็นประจำ มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังมากที่สุด ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังมากที่สุดคือ ไม่มีอาชีพที่มั่นคง การมีฐานะยากจน มีรายได้ที่ไม่แน่นอน ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พบว่าสภาพแวดล้อมในชุมชนเป็นชุมชนแออัดและมีการก่ออาชญากรรมสูง เป็นปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังมากที่สุด และปัจจัยด้านกฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังมากที่สุด คือ การมีความรู้เรื่องโทษของการกระทำความผิดในคดีต่างๆ และไม่เกรงกลัวกฎหมาย ไม่มีความเข็ดหลาบ ส่งผลให้กลับมาก่อทำความผิดซ้ำอีก

15. การให้บริการของเทศบาลตำบลแสงสว่าง อำเภอนองแสง จังหวัดอุดรธานี (Service in the Sawang Sub-District Municipality, Nongsaeng District, Udon Thani Province) โดย ประภัสสร ฐานันท์แก้ว และ บุญเหลือ บุปผามาลา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพินิจบัณฑิต **การวิจัย พบว่า** การให้บริการของเทศบาลตำบลแสงสว่าง อำเภอนองแสง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.26) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= 0.34) รองลงมาคือด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้มารับบริการ ($\bar{X} = 4.08$, S.D.= 0.46) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการตอบสนองต่อผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.96$, S.D.= 0.61) ผลการเปรียบเทียบการให้บริการของเทศบาลตำบลแสงสว่าง อำเภอนองแสง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่าประชาชนที่มีอายุ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลแสงสว่าง อำเภอนองแสง จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศ และอาชีพ ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลแสงสว่าง อำเภอนองแสง จังหวัดอุดรธานี ไม่แตกต่างกัน

16. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองวัวซอ อำเภอนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี (Management According to The Good Governance of Nong Wua So Subdistrict Municipality, Nong Wua So District, Udon Thani Province) โดย ไชยยศ สุตรสุคนธ์ และ ชาญยุทธ หาญชนะ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพินิจบัณฑิต **การวิจัย พบว่า** การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองวัวซออำเภอนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือหลักความคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาคือด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.69$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.17$) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองวัวซอ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมพบว่าประชาชนที่มีอายุ และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองวัวซอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองวัวซอ ไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะทางเสริมสร้างการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองวัวซอ

ขอ ได้แก่ เทศบาลตำบลหนองวัวซอ ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่ององค์กรมีการกำหนดแผนปฏิบัติงานตามความสำคัญเร่งด่วนในการพัฒนาหน่วยงานและปฏิบัติงานตามแผนงาน

17. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรแก่งคอย จังหวัดสระบุรี (Public Satisfaction towards the Operations of Traffic Police Officers at Kaeng Khoi Police Station, Saraburi Province) โดย ณัฐพล เวชกิจ คณะอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต **การศึกษา พบว่า** ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนที่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการตั้งจุดตรวจจุดสกัด ด้านการบังคับใช้กฎหมายจราจร ด้านการควบคุมการจราจรตามท้องถนน และด้านการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประเภทยานพาหนะและระยะเวลาในการขับขี่ ที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ด้านการควบคุมการจราจรตามท้องถนน ด้านการตั้งจุดตรวจจุดสกัด ด้านการบังคับใช้กฎหมายจราจร และด้านการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

18. การบริหารงานบุคคลตามหลักพรหมวิหารธรรม (Personnel Management According to Sublime States of Mind) โดย เอกลักษณ์ เพ็งพรหม นักวิชาการอิสระ **การวิจัย พบว่า** การบริหารงานบุคคลตามหลักพรหมวิหารธรรม เป็นการบริหารบนพื้นฐานปรัชญาทวินิยม คือ บริหารเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตใน 2 มิติ คือ มิติทางกายและมิติทางใจ โดยเริ่มต้นจากมิติทางใจ ได้แก่ เพื่อบ่มเพาะให้เกิดความรักในตนเองและเพื่อนร่วมงาน รักในงานที่ทำ ปราศจากซึ่งผลลัพธ์อันก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ทุกคนในองค์กร มีจิตเกื้อกูล มีน้ำใจ มีความอ่อนโยน พร้อมให้การยกย่องและสนับสนุนทุกคนบนพื้นฐานมูทิตาจิต มีใจที่มั่นคงหนักแน่น ไม่ไหลเอนไปตามอคติหรืออารมณ์ที่เอนเอียง ไม่ว่าจะเป็นความเอนเอียงเพราะพอใจ ความเอนเอียงเพราะไม่พอใจ ความเอนเอียงเพราะกลัว และความเอนเอียงเพราะหลงผิด ส่วนมิติทางกาย ได้แก่ การลงมือกระทำและพูดในสิ่งที่จะทำให้เกิดการบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่คนในองค์กร สร้างความเข้าใจ สร้างแนวทาง สร้างกำลังใจด้วยการจัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เติบโต และพัฒนาต่อยอดคุณภาพชีวิตของคนในองค์กร สร้างระบบการบริหารที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความเป็นธรรมทั้งในทางนิติธรรมและจริยธรรม ก่อให้เกิดองค์กรที่มั่นคง สมดุล และยั่งยืน

19. การศึกษาเชิงวิเคราะห์หลักภาวนา 4 ตามหลักพุทธปรัชญาเถรวาท (An Analytical Study of Four Developments According to Theravada Buddhist Philosophy) โดย ชิสา กันยาวิริยะ และ เมธา หริมเทพาธิป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา **การวิจัย พบว่า** ภาวนา 4 ตามหลักพุทธปรัชญาเถรวาทเป็นหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิตแบบองค์รวม ครอบคลุมทั้งส่วนที่เป็นเหตุและเป็นผล ส่วนที่เป็นเหตุ คือ หลักภาวนา 4 อันเป็นส่วนของมรรคหรือทางแห่งความพ้นทุกข์ เป็นทางแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ได้แก่ 1) กายภาวนา ได้แก่ การพัฒนาพฤติกรรมทางกายและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้

เกิดสุขภาวะที่สมดุล 2) ศิลภาวนา ได้แก่ การพัฒนาความประพฤติกายและวาจาเพื่อให้สังคมเกิดสันติสุข 3) จิตตภาวนา ได้แก่ การพัฒนาจิตใจให้เกิดสุขภาวะที่มั่นคง มีพลังขับเคลื่อนคุณภาพชีวิตให้พัฒนายิ่งขึ้นไป 4) ปัญญาภาวนา ได้แก่ การพัฒนาปัญญาให้เข้าใจโลกและชีวิตตามความเป็นจริง สามารถแยกแยะ ประเมินค่าสิ่งต่างๆ และสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ ส่วนที่เป็นผล คือ หลักภาวิต 4 เกิดขึ้นหลังจากได้ เจริญมรรคภาวนาจนสำเร็จสมบูรณ์ จึงทำให้บุคคลนั้นเป็น “ภาวิต” คือ คนที่พัฒนาแล้ว แยกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ภาวิตกาย ได้แก่ มีกายที่พัฒนาแล้ว 2) ภาวิตศีล ได้แก่ ศีลพัฒนาแล้ว 3) ภาวิตจิต ได้แก่ จิตใจที่พัฒนาแล้ว 4) ภาวิตปัญญา ได้แก่ มีปัญญาพัฒนาแล้ว

20. การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมตามหลักปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง (Holistic Health Care based on Moderate Postmodern Philosophy) โดย สุตธิณีย์ ทองจันทร์ รวิข ตาแก้ว กิรติ บุญเจือ และ สิริกร อมฤตวริน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา **การวิจัย พบว่า** การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมตามหลักปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง เป็นแนวคิดที่เน้นการพึ่งตนเองด้านสุขภาพด้วยการดูแล และป้องกันความเจ็บป่วยที่ไม่ลดทอนคุณค่าตนเอง ไม่ยึดมั่นถือมั่น มีวิจารณ์ญาณ และมีความเอื้ออาทรอย่างกล้าหาญ เพื่อการพัฒนาตนเองให้เกิดสภาวะความสุขที่มั่นคงและยั่งยืน และเข้าถึงคุณค่าแท้ของชีวิต การประยุกต์ใช้มีดังนี้ 1. ใช้ดูแลและสร้างเสริมสุขภาพกายด้วยการป้องกันการเกิดโรคและความเจ็บป่วยด้วยการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ตนเอง 2. ใช้ดูแลและสร้างเสริมสุขภาพจิตใจด้วยการให้ความสำคัญกิจกรรมทางปัญญา และการอธิบายสาเหตุของพฤติกรรม 3. ใช้ดูแลและสร้างเสริมสุขภาพจิตสังคมด้วยการประสานความสัมพันธ์ อันส่งผลต่อการมีสภาวะที่ดีและเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมั่นคง 4. ใช้ดูแลและสร้างเสริมสุขภาพจิตวิญญาณด้วยการมีความเชื่อ ความศรัทธาและการทำความเข้าใจจิตเดิมแท้ของมนุษย์ภายใต้เงื่อนไขการมีตัวตนทั้งในโลกนี้และโลกหน้า 5. ใช้ดูแลและสร้างเสริมสภาวะทางสติปัญญาด้วยการศึกษาให้รู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้ และมั่นใจในเหตุและผลที่เกิดขึ้น และ 6. ใช้ดูแลและสร้างเสริมสภาวะด้านสิ่งแวดล้อมด้วยการดูแลสุขภาพด้านร่างกาย จิตใจ จิตสังคม จิตวิญญาณ และสติปัญญาไปพร้อมๆ กับการดูแลสรรพสิ่งที่เกื้อกูลกันด้านสุขภาพอย่างสมดุลและกลมกลืน สังคมไทยมีรากเหง้าทางประเพณีและวัฒนธรรมที่หลากหลายและสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน การดูแลสุขภาพของคนไทยจึงอิงอาศัยความเชื่อ ความเคารพ และความศรัทธา การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมในบริบทสังคมไทยมีวิธีการที่หลากหลาย และเป็นทรงชนะทางความคิดของบุคคลในการใช้ชีวิตที่สามารถดูแลสุขภาพแบบองค์รวมได้อย่างสมดุลและกลมกลืน และนำไปสู่สังคมสุขภาวะที่มั่นคงและยั่งยืนได้

21. ความเพียรและคตินิยมในมหาชนกชาดก (Effort and Morals in the Mahajanaka Jataka) โดย พระครูสังฆรักษ์สุริยะ ปภสสโร พระครูวินัยธรเจริญ ทนตจิตโต บุญร่วม คำเมืองแสน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย และ พระมหาพจน์ สุวโจ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย **การศึกษา พบว่า** คตินิยมในมหาชนกชาดก เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์มีเหตุปัจจัยในการส่งเสริมหรือขัดขวางในการบำเพ็ญบารมี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับตัวบุคคลเป็นสำคัญว่า รู้เข้าใจและปฏิบัติตามหลักคุณธรรมหรือไม่ มีความคิด ความเชื่อและการปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาหรือไม่ ภูมิภาวะของบุคคล การสั่งสมในอดีตชาติ ความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำความดี และความรับผิดชอบ เป็นต้น และเมื่อบำเพ็ญบารมี

ตามแนวทางโพธิสัตว์จะทำให้การดำเนินชีวิตในปัจจุบัน มีความทุกข์ลดลง มีความสุขกาย และสุขใจ ในมิตินี้ แสดงให้เห็นความสำคัญของวิริยะบารมีอันเป็นแนวคิดสำคัญของคตธรรมในมหาชนกชาดก เป็นกลวิธีการสื่อแนวคิดให้ตระหนักว่าความปิติสุขจากการบวชของพระมหาชนกในที่นั้น ความเพียรของพระมหาชนกชาดก เรื่องนี้ให้คิดว่า ความพากเพียรนำไปสู่ความสำเร็จ ได้นั้นต้องเป็นความเพียร ที่ประกอบด้วย ความรัก ความเข้าใจ และความมุ่งมั่น ต้องงานอย่างแท้จริง

22. ไตรสิกขากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต (Trisikkha to Improve Quality of Life) โดย เสาวลักษณ์ สุทธิพรโอภาส บุญร่วม คำเมืองแสน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และ พระมหาพจน์ สุวโจ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย **การศึกษา พบว่า** หลักไตรสิกขา หมายถึง ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นการศึกษาและปฏิบัติ เพื่อฝึกอบรม กาย วาจา จิตใจและสติปัญญาให้สูงขึ้น โดยพัฒนาด้านพฤติกรรม คือ ศีล เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่สร้างความเดือดร้อน และพัฒนาด้านจิตใจ คือ สมาธิ เพื่อให้เกิดสติสัมปชัญญะในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องดีงาม เกิดปัญญาสามารถเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดทั่วโลกของโรคโควิด-19 มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ด้านสุขภาพกาย จิต อารมณ์ สังคมในปัจจุบัน ไตรสิกขาจึงมีความสัมพันธ์การพัฒนาคุณภาพชีวิต หากบุคคลหมั่นศึกษาและฝึกฝนปฏิบัติตามหลักธรรมไตรสิกขา พัฒนาศีลให้สะอาด ระบบการอยู่ร่วมกันใหม่ พัฒนาจิตให้บริสุทธิ์ มีสติ ระลึกรู้ก่อนและขณะที่คิด พูดหรือกระทำ มีจิตสำนึกใหม่ พร้อมเผชิญปัญหาอย่างมีสติ เกิดเป็นปัญญา มีวิธีคิดใหม่ รอบรู้ สามารถแก้ปัญหาตนเองในครอบครัวและสังคม นอกจากนี้สมาธิยังส่งผลต่อการ มีสุขภาพทางร่างกายและ ทางจิตใจที่ดี ไตรสิกขาจึงพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อคุณภาพชีวิตที่มีสมบูรณ์ทั้งสุขภาพกาย จิต อารมณ์ สังคม และปัญญา สามารถปรับตัวได้ดี รับมือกับปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม มีความสงบสุขในสังคม เกิดสันติสุขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

23. การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในยุค 4.0 (Developing Thai Language Skills for the Application in the 4.0 Era) โดย พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ และ พระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย **สรุปว่า** ในยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบันนี้ การสื่อสารกันระหว่างมนุษย์ย่อมมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการดำเนินชีวิต การสื่อสารในการใช้ภาษาไทยก็มีความสำคัญจะประกอบไปด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นภาษาไทยต้องมีการพัฒนาทักษะเหล่านี้อยู่เสมอเพื่อให้เท่าทันกับยุคสมัย 4.0 เพื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษานั้นต้องควบคู่กับการสื่อสาร นอกจากนี้ ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ และความเจริญรุ่งเรืองของชาติไทย อย่างไรก็ตามการใช้ภาษาไทยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับยุคสมัย 4.0 ควรจะมีความถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม สร้างสรรค์ และเกิดประโยชน์สูงสุดในด้านการศึกษา และด้านอื่นๆ ในปัจจุบันนี้เป็นยุคที่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการศึกษาได้ง่ายขึ้น สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย แต่ก็มีตัวอย่างที่ไม่ควรเอาเป็นแบบให้เห็นถึงการใช้ภาษาไทยที่ผิดเพี้ยนไปจากเดิมมาก ดังนั้น การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยย่อมมี

ความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน จึงจำเป็นให้มีความสำคัญกับการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในยุค 4.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างแท้จริง

24. การเสริมสร้างสติพิจารณาด้วยหลักอภินหปัจจเวกชน (Mindfulness Enhancement By Abhinhapaccavekkhana Principles) โดย พระครูมนิเทศจริยานุรักษ์ (สุรพล โกสิจาล) พระศรีวินยาภรณ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และ อัมพล บุตดาสาร วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร **การวิจัย พบว่า** อภินหปัจจเวกชน คือธรรมที่ควรพิจารณาเนื่อง ๆ เพื่อให้จิตยอมรับความจริงที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตทุกคนและยอมรับความเป็นจริงของชีวิต จนนำไปสู่การปล่อยวางจากความยึดมั่นถือมั่น ยิ่งพิจารณาได้มากหรือบ่อยเท่าใด จิตก็ยิ่งปล่อยวางได้มากเท่านั้น เมื่อเข้าใจความเป็นจริงของชีวิตแล้ว จะดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท การเสริมสร้างสติด้วยอภินหปัจจเวกชน โดยการพิจารณาเรื่องธรรมดา 5 ด้าน คือความแก่ ความเจ็บ ความตาย ความพลัดพรากจากของรักและการมีกรรมเป็นของๆ ตน เห็นตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นยอมรับและกล้าเผชิญสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต พิจารณาจนเกิดเป็นสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะส่งผลให้เป็นผู้ที่มีความสุขุมเยือกเย็น มีจิตมั่นคง มีจิตใสสงบ ดำเนินชีวิตอย่างไม่ประมาททั้งยังก่อให้เกิดคุณค่าต่อตนเอง ต่อสังคมและพระพุทธศาสนา รูปแบบบูรณาการการเสริมสร้างสติพิจารณาด้วยอภินหปัจจเวกชนทำให้ดำเนินชีวิตอยู่ โดยอาศัยสติปัญญาเป็นเครื่องนำทางจนเข้าถึงความจริงของชีวิต เกิดปัญญานำพาชีวิตให้มีความสุขจากการเข้าใจถึงหลักธรรมชาติโดยสรุปเป็นองค์ความรู้ คือ NSKTA MODEL

25. วิจัยหนังสือเรื่อง “ปรัชญาการเมือง: ความรู้ฉบับพกพา” เขียนโดย เดวิด มิลเลอร์ แปลโดย เกษียร เตชะพีระ วิจัยโดย ภาวิดา รังสี **หลักสูตรการเมืองและการปกครองท้องถิ่น สรุปว่า** หนังสือเรื่อง “ปรัชญาการเมือง: ความรู้ฉบับพกพา” เป็นหนังสือที่จะทำให้เข้าใจธรรมชาติของการนำเสนอในแบบของปรัชญาการเมืองคือการตั้งคำถามและหาคำตอบ เปิดพื้นที่ให้ผู้อ่านได้คิด วิเคราะห์และหาคำตอบอย่างรอบด้านในมุมมองของตน โดยปูพื้นฐานด้วยการสำรวจประเด็นการเมืองพื้นฐานอย่างรอบด้าน ทันสมัย นำเสนอพัฒนาการทางความคิดของนักปรัชญาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พร้อมทั้งยกตัวอย่างเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ต่างๆ สะท้อนให้เห็นว่าปรัชญาการเมืองคือรากฐานของความคิดที่ปรับเปลี่ยนไปตามช่วงเวลาและสภาพสังคม ดังนั้น เมื่อคนในสังคมมีความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความเข้าใจต่อปรัชญาการเมืองจะช่วยให้สามารถหาแนวทางวิธีการทางการเมืองการปกครองร่วมกันเพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	ง
สารบัญ	ณ
การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแขวง	1
อำเภอานานิवास จังหวัดสกลนคร (Administration in Accordance with Good Governance of Nong Waeng Municipality, Wanon Niwat District, Sakon Nakhon Province)	
วันทนา เล่ห์มนตรี และ ชาญยุทธ หาญชนะ	
การประยุกต์ใช้หลักอภิปไตยเพื่อพัฒนาผู้บริหารในสังคมไทย (Application of Supremacy to develop executives in Thai society)	13
พระปลัดธนา อคฺคธมฺโม (พิมพารัตน์) และ กฤตสุชิน พลเสน	
การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลางปริมณฑล (Development of Media Public Relations for Cultural Tourist Site in the Periphery Central Region)	22
ปริญญา ตรีธัญญา และ ณัฐชยา กำแพงแก้ว	
บทบาทของพระครูปริยัติสุทิวังศ์กับการสร้างชุมชนคุณธรรมต้นแบบวิถีพุทธในจังหวัดสุรินทร์ (Role of Phrakhru Pariyadwisuttivong according to the Moral Buddhist Way Community Building in Surin Province)	36
พระครูสมุห์ประเสริฐ เสฏฐบุตฺโต (พัตรสิงห์) พระครูสังฆรักษ์สำเริง กตธฺโร (มุ่มทอง) และ ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม	
ADAPTABILITY OF FRESHMEN IN DALIAN LUXUN ACADEMY OF FINE ARTS	51
Xue Jianzhi and Ntapat Worapongpat	
The Management of Environmental Design Major at the Undergraduate Level of Shenyang City University	63
Gao Chongwen and Ntapat Worapongpat	
ความต้องการและแนวทางการพัฒนาต่อการสนับสนุนความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาล ประจำเขตพื้นที่การศึกษา (Needs and Development Approaches to Strenght Support to Provincial Kindergarten Schooland District Kindergarten school)	82
สมชัย ขวลิธธาดา	

คุณค่าและอิทธิพลของปราสาทแก้วที่มีต่อวิถีชีวิตชาวพุทธ ในอำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ (Valure and Influence of Prasat Keaw to the Way of Life of Buddhists in khwaosinnarin District, Surin Province)	92
พระครูปราสาทสุวรรณกิจ พระคำณ รติโก/สำราญ และ ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอานานิวาส จังหวัดสกลนคร (Administration in Accordance with Good Governance of Nong Waeng Municipality, Wanon Niwat District, Sakon Nakhon Province)	106
วันทนา เล่ห์มนตรี และ ชาญยุทธ หาญชนะ การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี (Disaster Prevention and Mitigation Operations of Ban Phue Subdistrict Administrative Organization, Ban Phue District, Udon Thani Province)	118
พายัพ ตะวงษา และ บุญเหลือ บุบผามาลา คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเทศบาลตำบลนาजू อำเภอโน้มน้ำ จังหวัดอุดรธานี (Quality of Life of The Elderly in Na Nua Subdistrict Municipality, Nam Som District, Udon Thani Province)	131
ปนัดดา วิชาราช และ สุปิ่น สมสาร ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการและลูกจ้างชั่วคราว องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู (Factors Affecting the Quality of Work Life of Government Officials and Temporary Workers, Nong Bua Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Nong Bua Lam Phu Province)	143
ศรายุทธ อินตะนัย และ กฤษยา ภู่มงคลสุริยา คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเทศบาลตำบลนาजू อำเภอโน้มน้ำ จังหวัดอุดรธานี (Quality of Life of The Elderly in Na Nua Subdistrict Municipality, Nam Som District, Udon Thani Province)	158
ปนัดดา วิชาราช และ สุปิ่น สมสาร ปัจจัยการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย (Influencing Factors to Recidivism of Prisoners in Nong Khai Provincial Prison)	170
ประเสริฐ แก้วจันทร์ และ โกศล สอดส่อง	

การให้บริการของเทศบาลตำบลแสงสว่าง อำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี (Service in the Sawang Sub-District Municipality, Nongsaeng District, Udon Thani Province)	183
ประภัสสร ฐานขันแก้ว และ บุญเหลือ บุปผามาลา	
การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองวัวซอ อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี (Management According to The Good Governance of Nong Wua So Subdistrict Municipality, Nong Wua So District, Udon Thani Province)	197
ไชยยศ สุตรสุคนธ์ และ ชาญยุทธ หาญชนะ	
ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรแก่งคอย จังหวัดสระบุรี (Public Satisfaction towards the Operations of Traffic Police Officers at Kaeng Khoi Police Station, Saraburi Province)	211
ณัฐพล เวชกิจ	
การบริหารงานบุคคลตามหลักพรหมวิหารธรรม (Personnel Management According to Sublime States of Mind)	221
เอกลักษณ์ เพ็งพรหม	
การศึกษาเชิงวิเคราะห์หลักภาวนา 4 ตามหลักพุทธปรัชญาเถรวาท (An Analytical Study of Four Developments According to Theravada Buddhist Philosophy)	229
ชิสา กันยาวิริยะ และ เมธา หริมเทพาธิป	
ความเพียรและศีลธรรมในมหาชนกชาดก (Effort and Morals in the Mahajanaka Jataka)	236
พระครูสังฆรักษ์สุริยะ ปภสสโร พระครูวินัยธรเจริญ ทนตจิตโต บุญร่วม คำเมืองแสน และ พระมหาพจน์ สุวโจ	
ไตรสิกขากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต (Trisikkha to Improve Quality of Life)	248
เสาวลักษณ์ สุทธิพรโอภาส บุญร่วม คำเมืองแสน และ พระมหาพจน์ สุวโจ	
การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในยุค 4.0 (Developing Thai Language Skills for the Application in the 4.0 Era)	259
พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ และ พระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ	

การเสริมสร้างสติพิจารณาด้วยหลักอภินปัจจเวกชน์ (Mindfulness Enhacement By Abhinhapaccavekkhana Principles) พระครูมนุญท์จริยานุรักษ์ (สุรพล โกสิवाल) พระศรีวินยาภรณ์ และ อัมพล บุคดาสาร วิจารณ์หนังสือเรื่อง “ปรัชญาการเมือง: ความรู้ฉบับพกพา” ภาวิดา รังสี	271
จริยธรรมการตีพิมพ์บทความในวารสารพุทธมคัศ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	303
การเตรียมต้นฉบับเพื่อการเสนอจัดพิมพ์ในวารสารพุทธมคัศ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	305